

עוון אלקים

מסביב לשלחן השבת

"לא מרבכם מפל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מפל העמים. כי מאהבת ה' אתכם ומשמרו את השבועה אשר נשבע לאבותיכם..."

פרשה זו גדושה בעניינים חשובים מאוד כמו אזהרות חמורות מעבודת זרה, חזרה על עשרת הדברות, ופרשת שמע ישראל. בסופה של פרשתינו משה מבאר לעם ישראל את הסבה מדוע ה' אוהב את עם ישראל ויבחר דווקא בנו, לא מפני שאנו העם הכי חזק או העם הכי חכם, שהרי עם ישראל הוא מועט יחסית לשאר הגוים, אלא מפני שה' אוהב אותו ויש לנו זכות אבותינו הצדיקים שה' נשבע להם.

רש"י מוסיף מדרש ומבאר שכל מעלתם של ישראל היא בזכות ענותנותם - שהם מנמיכים את עצמם לפני הקב"ה, וכפי שאמר אברהם אבינו "ואנכי עפר ואפר", ומשה ואהרן אמרו "ונחנו מה". המשמעות היא שפחיתות עם ישראל ואהבת ה' כלפינו היא בגלל תכונה מיוחדת שקיזמנו בעם ישראל והיא מדת הענוה! מי שמאמין בהשגחת ה' ויש בו יראת שמים - לא יכול להיות בו גאווה והפרזה בערכו העצמי, אלא הוא עניו ויודע שכל כוחותיו וכלולותיו וכשרונותיו באים לו מאת ה', ואין לו שום רשות להתגאות ולהתנשא מעל חבריו ומעל שאר הסובבים אותו.

ובזכות זה מיד מבטיח משה רבינו לעם ישראל, שנצחיות אהבת ה' לעם ישראל מובטחת, בעקבות שבועתו לאבותינו: "ונדעת כי ה' אלוהיך הוא האלקים האל הנאמן שמו הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור". וכך אנו גם אומרים בתפילת העמידה, "זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה", והמשמעות היא שגאולת ישראל מובטחת בזכות הברית שנקרתה עם אבותינו.

שבת זו היא הראשונה בשבע השבועות שאחרי צום ט' באב המכונות "שבע דנקמיתא", בהן מפתירים הפטרות תקנה וגאולה ואנו מתפללים שהקב"ה יקרב גאולתנו במהרה בזמנינו.

מה רבו מעשיך ה'...

הוא לא יוצר ארץ וימים...

"לפני רגע שתיתי ואני עדן מרגישה צמא", אמרה שירה לפני שנקנסה הביתה. "בואי תשתי ואספר לך דברים מעניינים על הגמל", אמר אבא, "הגמל מסוג להתקדם במדבר במשך שבועים, בלי לשותות ובלי שיגרים נזק לגופו".

"איך הוא יכול להחזיק מעמד בחם המדבריות?", הסתקרנה שירה. "כאשר הוא מגיע למקור מים הוא שותה כמיות גדולות של מים. ותוך דקות, הוא משלים את המים החסרים בגופו ומגיע למאון מים תקיין".

"איפה הגמל מביא את כל המים?" התענינה שירה. "רבים טועים וחושבים שהגמל אוגר מים בדבשת. בדבשת לא נשמרים מים, אלא שמו שממש בעקר במאגר מים. במציב התבשות קשים במיוחד, משתמש הגמל בשמן שבדבשת גם כדי ליצר מים מטבוליים - מים הנוצרים בעת פרוק השמן שבתאי הדבשת, ענה אבא.

"כל היום בשמש... איך לא חם לו עם כל הפרנה?" הוסיפה לשאל. "שאלה חשובה שאלת. הגמל פעיל בדרך כלל בשעות הבוקר ולפנות ערב, כאשר האוויר קריר. בשעות החמות של היום הגמל רובץ בצל או נח בעמידה. גופו מתאם לתנאי המדבר ברגלי הקבוצות המרחיקות אותו מן הקרקע הלוהטת בימי הקיץ. בין שערות פרוותו, כלוא אור המשמש כחומר מבודד וכך הפרנה מקטינה את מעבר החום בין הסביבה החמה לגוף הגמל. תכונות אלו, עוזרות לו לשמר על גופו מפני התחממות יתר וכך מקטינות את הצורך בהפרכת זעה", אמר אבא, "הקב"ה דואג לכל אחד לפי צרכיו".

כתוב את הביטויים הבאים בלשון התורה:

- ויקעס
- שיחה גלויה בארבע עינים
- בכח ובעצמה

הפטריות להסבות ספר:

- הרב-הרב
- הרב-הרב
- הרב-הרב

ספרים נוספים:

- הרב ישראל שנה
- ועל כן

גדולי ישראל

הכינוי...

הארי הקדוש - רבי יצחק לוריא אשכנזי

שמו המלא של הארי"י ז"ל היה רבי יצחק לוריא אשכנזי. המסורת מספרת כי אביו של הארי"י נתבשר על ידי אלהיו הנביא שאשתו תלד בן נוש לקרא את שמו יצחק והוא שיוציא את ישראל מאפלה לאורה, על ידי שגילה את אורו של ספר הזהר בלמוד הקבלה. כבר מינקות התברר, כי רבנו הוא בעל כשרונות ונפש קדושה שונת בקרב.

בהגיע רבנו לגיל מנצחות, נתייתם מאביו. אמו נאלצה לעבר מירושלים עם בנה, כדי לחיות אצל אחיה ר' מרדכי פראנסקי בקהיר שבמצרים. שם המשיך את למודיו אצל ר' דוד זמרה וגם אצל רבי בצלאל אשכנזי.

כבר בגיל 15 נשא רבינו את בת-דודו לאשה. חותנו תמך בו ביד רחבה, על מנת שיוכל לשבת בנחת על התורה ועל העבודה. מגיל 17 השקיע רבינו בלמוד תורת הקבלה. מפרסם היה כי התבודד קרוב לשבע שנים, על גדות נהר הנלוס, בבית שהועיד לו חותנו, והיה חוזר לביתו רק לשבתות. בזמנים אלו התאמץ מאד רבינו בלמוד התורה ובחיוד תורת ספר הזהר והקבלה. מרב חשקו בלמוד, היו פעמים רבות שלמד בדרך ימים מאמר אחד בספר הזהר - עד שהבינו. פעמים רבות היה בוקר, על כך שלא הבין מאמר מסים, עד שמהשמים גלו לו את פרושו.

בגיל 36 צנה מן השמים בגלוי אלוקי בחלומו, לעלות לעיר צפת ולהעביר את תורתו לרבי חיים ויטאל, שהפך להיות תלמידו הקרוב ביותר ושהעלה את תורת רבינו על הקבלה. הארי"י העיד על עצמו כי כל חקמותו וקדושתו לה זכה, באה בעקר מפני שהיה שמה בעשיית מצוות - כאילו זכה בהן עתה!

עוד הזהיר רבינו על אהבת ישראל ואהבת החברים והיה אומר כי כח התפלה בא מדבוק החברים. חקמת הארי"י הקדוש ומופתיו הנסיים נכתבו ונתפרסמו בכל הארץ ותורתו התקבלה על כל ישראל. זכותו תגן על כל ישראל.

את התשובות לחידה, יש לשלוח לפקס: 08-6610015 או בדואר אלקטרוני: fairneri@gmail.com

הסיפור שלי

אחריות... חלק ג'

תקציר: לינוי משתמטת ממסלות הבית בטענה שהיה החפץ הגדול. יוכי מציעה לה ללכת להצגה ואמא דורשת ממנה שתשמר על אחיה. כשפגש עסוקים בענייניהם, ציפי הקטנה משחקת עם שקית נילון וכמעט נחנקת, אמא ננקטת הביתה ומצילה את ציפי. היא אוסרת על לינוי ללכת להצגה.

"זה לא הוגן! כל הולכות להצגה ואני אשאר בבית?!" "אין לי אתך נכוח על זה", פנתה אמא לעבר הדלת ואמרה, "דנה, בת השכנים, תשגיח על הילדים במקומך, כשאבא ואני נלך הערב להצגה". "בסדר, אני אשאר בחדר, ידעתי שכל חברותי נמצאות בהצגה עכשו ואני לא אתן...". אמא יצאה מן החדר.

"אז, חמודה, מה את רוצה לעשות?" שאלה דנה את רנת כשהחורים נאזו. "תוכלי לעזר לי לצריר?" "בנדאי", ענתה דנה והתשבה לידה. לינוי יצאה מחדרה והציצה על השתים. "למה רנת לא בקשה שאני אציר אתה?" חשבה לינוי בקעס. "אבל את, לא רצית לעזר לה כשהיא בקשה ממך, זוכרת?" לחש לה קול פנימי. לינוי הרבינה את ראשה בבושה. היא הרגישה אשמה על כך שהיא לא מתחשטת כמו אחות גדולה!

"דנה?" פנתה אליה לינוי, "את מטפלת בכזו התחשבות גם באחים שלך?". "בטח", ענתה דנה. "את לא מרגישה לעצמים שזה קשה? כל היום לעזר ולהיות נחמדה?"

"הכל תלוי איך את בוחרת להסתפל על זה. אם את רואה את העזרה לאחרים בתור חובה לא נעימה, אז ככה זה יהיה. אם תנסי להנות מחברתה של רנת, או מהעזרה... פתאם הכל יראה לך הרבה יותר נעים", דנה הסתפקה על לינוי בחינה ושאלה, "רוצה להצטרף?"

כשהחורים חזרו, הם מצאו את הבית מסדר, את הילדים במשתם ואת דנה ולינוי מדברות. "תודה רבה, דנה", אמרה אמא והושיטה לה את הכסף.

"אל תודי לי, תודי ללינוי. היא עשתה את כל העבודה הקשה". אמא הסתפקה על לינוי בשמחה, "מה נשתנה?"

"הבנתי שחפץ גדול הוא אמנם חפץ מלומדים - אבל לא חפץ מאחריות וממנצחות ושהכל תלוי בהסתכלות שלך על דברים". אמא חיכה וחבקה את לינוי חזק, "אני כל כך גאה בך ושמחה שהבנת את זה. מחר תסתפקי על הכל חיוני, כי את עוזרת לי לנקות לכבוד שבת..."

אמרה אמא ושתיהן צחקו. סוף

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

לקראת הנישואין

"אמר רבן שמעון בן גמליאל: לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיום הכיפורים, שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין שלא לבייש את מי שאין לו... ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים... ביום חתונתו זה - מתן תורה וביום שמחת ליבו - זה בניין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו אמר" (תענית פ"ד, מ"ח).

עוד אומרת שם הגמרא בתענית (לא). "תנא: מי שאין לו אשה נפנה לשם". נשאלת השאלה מדוע דוקא בימים אלו תיקנו חז"ל שיתעסקו בענייני שידוכין וחתונה יותר מימים אחרים?

אומר על כך ה"בני יששכר", שיום הכיפורים הוא יום שניתנו בו לוחות שניים והלוחות הם כקידושין בין הקב"ה לכנסת ישראל. (כמאמר חז"ל כאשר שיבר משה את הלוחות הראשונים, אמר לו הקב"ה יישר כוחך ששיברת - כדי שלא יהיו נידונין ישראל כארוסה אלא רק כפנויה). אם כן יצא, שיום הכיפורים, שבו נתרצה ה' לישראל וניתנו בו לוחות שניים כקידושין - נקבע כיום שידוכין לבנות ישראל.

אם כן, מדוע נקבע גם יום ט"ו באב? אלא שבכ"ה באלול נברא העולם וסוף מעשה במחשבה תחילה. כלומר, ישראל עלו במחשבת תחילה - וכדברי חז"ל: 'לא רצית, בשביל ישראל שנקראו ראשית וע"י התורה

שנקראה 'ראשית'. אמרו חז"ל ארבעים יום קודם כ"ה באלול שהוא ט"ו באב, ישראל עלו במחשבה להתחתן עם בורא עולם. על כן דווקא ביום זה, הותרו השבטים לבוא זה בזה והותר שבט בנימין להתחתן במ. לכן יום זה הוא יום מיוחד לשידוכין.

בגדי חופה נקיים מעון

"אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי" (ירמיהו לג, כה). כל העולם כולו עומד על

ברית הקידושין בין כנסת ישראל לקב"ה שהיתה במעמד הר סיני. בפרשתנו מזהיר משה את עם ישראל "השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלוקיכם..." (דברים ד, כג), אך יחד עם זאת יש הבטחה אלוקית, שלמרות מה שיעשה עם ישראל - "ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם" (שם, לא). היינו, לא ישכח ה' את הברית עם עמו ישראל.

משה חוזר ומדגיש לעם ישראל "לא את אבותינו כרת ה' את הברית הזאת, כי איתנו אנחנו אלה פה היום כולנו חיים" (שם ה, ג). הברית הזאת, מחייבת את כולנו בין אם נרצה ובין אם לא נרצה - גם מי שלא היה במעמד הר סיני. ברית אירוסין נערכה והיא קיימת עד היום, אך עדיין לא היו נישואין שלמים וחסרה הכניסה לבית, חסר החיבור האישי שכולם ידעו: כנסת ישראל היא כלתו של הקב"ה. אך כיצד נבוא לחופה? באילו בגדים? כמובן שנבוא בבגדי לבן. בגדי לבן אלו מסמלים את הנקיות מחטאים, "אם יהיו חטאיכם כשני כשלג ילבינו". אך האם יש לנו בגדים כאלה? יש כאלה שמרוב 'עניות' (עוונות) אין להם בגדים לבנים. לפתרון הוא - בגדי לבן שאולין, שלא לבייש את מי שאין לו. כלומר, גם מי שלא הכין את עצמו לנישואין, לא הכין בגדי לבן - ישאל בגדי לבן. ממי? מהצדיקים, החסידים והישרים שמצפים כל העת ליום החתונה, הם מכינים גם לאלה שאין להם.

עם ישראל ערכים זה לזה, גם מי שלא זכאי, בזמן הגאולה, הזכאים יהיו ערכים לו לחזרתו בתשובה. אך ביום החתונה - כולם ימצאו בבגדים שאולים. אף אחד אינו יכול להתסמך על עצמו אלא על הערבות הכוללת, האחדות וההתכללות בתוך עם ישראל. "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה, בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו. ביום חתונתו זו מתן תורה וביום שמחת ליבו זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו, אמר" (סוף מס' תענית).

מאמר מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א	הרב סעדיה דנן כהנא נקי...	הימים 16 בארץ לאור ההלכה	טוביה רוזנפלד זיהא דא
---------------------------------	---------------------------	--------------------------	-----------------------

"מוטב שאכשל באהבת חנינם,

פאשר בשנאת חנינם".

(רבי נחמן מברסלב)

מאורות ישראל

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 64

פרשת ואתחנן י"ג באב תש"ע

בס"ד

השבוע ב"ה יתקיים כנס התעוררות והתחזקות באמונה ספי הרב ניר בן ארצי שליט"א

בגדרה

יום חמישי י"א באב (22/7/10)

בבית הכנסת "נוסח אחיד" רח' פינס 2, ליד המועצה

20:05 ערבית | 20:50 דרשת הרב מאן מאלקא

אגם מוצאים לבקר ולהתעכן

באתר "תאיר ניר" בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

www.fairneri.co.il

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

שמיניסט יקר,

אם עדיין לא החלטת היכן תפרח בשנה הבאה, אם אתה מחפש מקום חם ונעים לגדול בו בתורה, אם אתה רוצה להתעצם במידות וזירות שמייים...

אמא אמא!

ישיבת "רינת ישראל" בתלמים

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א ראש הישיבה הרב חנניה מלכה שליט"א

לפרטים: 054-9900572

זמני שבת

כנסת שבת

19:06	ירושלים
19:23	ת"א
19:14	חיפה
19:20	ב"ש

פטריות

20:21	ירושלים
20:24	ת"א
20:25	חיפה
20:22	ב"ש

יוצא לאור ע"י תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א מושב תלמים 26 ד.י. לכוש דרום 79315 08-6610015 פקס 1-599-599-08 fairneri@gmail.com

מהדינים שלאחר ט' באב

מהשבת שלאחר תשעה באב, במשך שבע שבתות, עד סוף חודש אלול, קוראים בכל שבת הפטרה של נחמה "ז' נחמתא", אף על פי שאין ההפטרה קשורה לתוכן פרשת השבוע. (חגים פל"ב) אם טעו ולא קראו את ההפטרה הנכונה, אם נזכר לפני שבירך לאחריה - יאמר גם את ההפטרה הנכונה ויברך אחריה. אם לא נזכר עד לאחר שסיים את הברכות, יאמר את ההפטרה הנכונה בלא ברכות. (עי' כה"ח שם ס"ק ט' ומשנ"ב שם ס"ק ד')

אמרו חז"ל, שלא היו ימים טובים לישראל כט"ו באב וכיום הכיפורים. עוד אמרו שבן ישראל, שיש לו דין עם נוכרי - ישתמט ממנו עד ר"ח אלול. יש אומרים עד אחר עשרה באב והסברא העיקרית, היא עד עשרה באב, כיון שב-ט"ו באב יש עילוי לשכינה, כמו שמובא בזוהר הקדוש וכיון שעלה חודש זה, מט"ו באב לא ירד.

לכן אין אומרים תחנון ואין מתענין בט"ו ועל כן אין אומרים תחנון גם

מכון "אבי'ה" - הרב סעדיה דנן שליט"א

המגדלור והאמת

שתי אוניות מלחמה שנשלחו למשימת אימונים, נמצאו בלב ים, במהלך תמרונים, במשך כמה ימים ובתנאי מזג אוויר קשים. שרתתי על אוניית המפקד והייתי בעמדת השמירה על גשר הפיקוד כשירד הלילה. הראות הייתה מוגבלת בשל הערפל הסמיך, משום כך נשאר רב החובל על הגשר כדי לפקוח עין על כל הפעילויות. זמן קצר אחרי שירדה החשיכה, דיווח השומר מכנף הגשר: "אור בכיוון ימין החרטום". "האם קבוע או נע לאחור?" קרא הקפטן. "קבוע, המפקד", ענה השומר. פירושו של דבר שהיינו בנתיב התנגשות מסוכן עם הספינה ההיא.

רב החובל הורה לקשר, "אותת לספינה: אנו בנתיב התנגשות, מייעץ שתשנה נתיב ב- 20 מעלות".

- האיתות שהתקבל מן הספינה אמר: "מייעץ לכם לשנות נתיב ב- 20 מעלות".

- רב החובל אמר, "שלח מסר בזו הלשון: אני המפקד, שנו נתיב ב- 20 מעלות!!!!"

- "אני מלח בדרגת רב"ט, כדאי לך לשנות כיוון ב- 20 מעלות". הייתה התשובה.

חמתו של רב החובל בערה. הוא התפרץ - "שגר הוראה אני אוניית מלחמה!!! שנה נתיב ב- 20 מעלות!!!!" התשובה שהתקבלה באיתות הייתה, "אני המגדלור!"

למותר לציין ששינינו נתיב" (פרנק קור). אין ספק שכאשר המפקד הבין שמולו ניצב מגדלור ולא אוניה, הוא הבין שלא משהאם אדם הוא מפקד, רמטכ"ל, שר, ראש ממשלה, נשיא או מלך, כל אלה לא יעזרו למול האמת. כי כל בר דעת מבין שהליכה נגד האמת - היא הליכה נגד החיים. אילו חלילה רב החובל לא היה מוכן לשנות נתיב, הוא היה מוביל את עצמו ואת אנשיו לאבדון. כך הוא הדבר לגבי כל אדם המחליט ללכת נגד האמת.

מכון אבי'ה - מאמנים באמונה | לבירורים ותגובות - 02-6567787 | דוא"ל: avia@dolev.org למעוניינים/ות המכון פותח קורסים בירושלים ובמרכז

במנחה שלפניו. (שו"ע קל"א, ו' שם)

הגמרא מסבירה שאחת הסיבות שיש שמחה בט"ו באב היא, כי הותרו השבטים לבוא זה בזה. גם בימינו המתחתנים מעדות שונות הרי זה דבר טוב כדי שיהא קירוב בעם ישראל ולא יהיו בו פילוגים.

בני זוג מעדות שונות, ינהגו כמנהג הבעל.

על כן, כשהבעל מעדות אשכנז או מעדות ספרד - תנהג האשה כמנהג קהילתו בקולותיהם ובחומרותיהם. אמנם, בענייני תפילה וברכת המזון - תוכל להמשיך כמנהגה ואין צריכה מיד להחליף את הנוסח בו היא רגילה מילדותה. הטעם, שיכולה לעשות כמנהג הבעל לכל דבר, כי אנו סהדי שכל אישה אינה מקבלת עליה את מנהג בית הוריה כנדר גמור, אלא "על תנאי" עד שתדע עם מי היא מקימה את ביתה. טוב לעשות התרת נדרים בפני שלושה, על מנהג שנהגה בבית אביה. (שם) נערך בידי הרב טל חיימוביץ'

יציב והאדם האוחז בו אינו מסוגל למצוא את הכיוון ואת חוף המבטחים, נמשל לאמת המאירה בתוך האדם, אף בחשיכה גדולה, המודיעה לו באורה מה הכיוון והמעשה הנכון אשר יעשה. מי שבחר במגדלור האמת, מוצא את הנתיב לחוף החיים. חז"ל מלמדים אותנו שה'חותמת' של הקב"ה היא האמת, ובחותמת זו הוא חתם את העולם. כלומר, כפי שמטביעים חותמת על דף והמוטבע בחותמת מופיע על הדף, כך חותמת האמת הוטבעה במציאות כל העולם. בכך נקבע שמבנהו הפנימי של העולם מתנהג על פי האמת, לכן, לכל סטיה מהאמת יש מחיר.

המלבי"ם אומר על הפסוק: "מעשה ידיו אמת ומשפט, נאמנים כל פיקודיו", שמעשה ידיו הם אמת ומשפט (המשפט מברר את האמת בפועל), שהגוף של המעשה אשר עשה את הבריאה, אשר ברא, הוא אמת ומשפט, שזאת הוא **הכוח הפנימי שמעמיד כל הבריאה**, עד שהאמת והמשפט הוא הכוח והנפש והחיות של כלל מעשה ד'... שיכירו על ידי הבריאה מציאות ד' ואחדותו והאמונה האמיתית... ואם אין אמת ומשפט אין כוח ואין חיות ונפש בכל הבריאה והמעשה שעשה, והיא כגוף בלי נשמה" (תהילים קיא).

לכן, מי שאינו נאמן לפעול על פי האמת, מאבד את הכוח הפנימי המעמיד אותו ומקיימו, מאבד את המפגש החי עם 'מגדלור' של עולם. הנאמן, ששולט בו כוח האמת, הוא המאמין המסוגל לחיות בפועל את האמת. מתוך כך הוא דבק בכוח החיים האלוקי שנמצא זרוע בַּאמת, מגיע לחיבור פנימי ישיר עם מקור החיים ומקבל עוז ומסוגלות לזכות בהשפעה על כל מציאות ואף על כל העולם.

ידוע הפירוש לאַמרה "לאמת יש רגליים, לשקר אין רגליים", שבמילה א.מ.ת. לכל אות יש בסיס ורגליים כדי לעמוד במציאות, לעומת ה'ש.ק.ר' שלכל אות יש רגל אחת בלבד. לכן השקר אינו

תפילה למשה

"ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמור" (דברים ג, כג). משה רבינו התפלל 515 תפילות לקב"ה (כמניין "ואתחנן") על מנת שיוכל להיכנס לארץ ישראל, עד שאמר לו ה': "רב לך אל תוסף דבר אֵלי עוד בדבר הזה". תפילה באה במקום קורבנות. תפילה פותחת את הלב והיא הפתרון לכל דבר. אלא שמשה רבינו, איש אלוקים ותפילותיו אינן כמו של כל יהודי. למשה רבינו אין בחירה חופשית כמו לכל יהודי כי "לב מלך ביד ה' ". על פי פשט הפס' "ולא שמע אֵלִי". הקב"ה אומנם לא נענה לבקשתו אך למרות זאת, תפילותיו לא הושבו ריקם. תפילותיו של משה נתקיימו בכך שהם פתחו דרך לעם ישראל להיכנס לארץ ישראל, לכבוש אותה ולבנות את בית המקדש עד ביאת משיח.

תפילותיו של משה מחו את עוונות עם ישראל מהעבר ופתחו דרך לעתיד.

משה התפלל בכוונה וברצף, לא על עצמו כדי שהוא יחיה עוד כמה שנים, אלא - על עם ישראל שיזכו לדרך של גאולה ומשיח ויזכו ללכת בדרך ה'.

כל מטרת יציאת מצרים היתה להיכנס לארץ ישראל. לכן רצה משה רבינו שעם ישראל יצליחו למלא את משימתם ותפקידם להיכנס יחד איתם לארץ ישראל ולהביא גאולה לעולם ברחמים ושיתגלה

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

מלך המשיח, אך בכל זאת למרות שלא נכנס עם עם ישראל לארץ - תפילותיו פתחו דלת לעם ישראל בארץ ישראל עד גילוי משיח במהרה וברחמים.

תפילה באמונה

אנו, בני ישראל היהודים, לא נתייאש מתפילה לעולם. לא נתייאש מלבקש ומלהתחנן לפני בורא עולם, בכל רגע ורגע על כל בעיה ומצוקה. בוודאי **שלא** נאמר "אם את משה רבנו הקב"ה לא שמע, אותנו ישמע?!" אלא שצריך לדעת, שמשה היה יחיד ומיוחד בעולם ואילו אנו בני האדם - תפילתנו נשמעת. כדי שהתפילה תשמע, צריך האדם להתפלל על חברו ועל עם ישראל

בבחינת "כל המתפלל על חברו, נענה תחילה". כאשר איכפת לך מחברך ומעם ישראל, במידה כנגד מידה, הקב"ה שומע את תפילתך ובקשותיך.

כל מחלה ששולח הקב"ה, המטרה היא כדי שהחולה, מתוך מצוקתו, יתפלל ויזעק ובכך ידבק בקב"ה. הקב"ה

רוצה לשמוע את תפילת החולה כדי שיוכל להצילו. לקב"ה אין בעיה לתת פרנסה ורפואה לעם ישראל. הקב"ה הוא טוב ומטיב

ורצונו רק שנבקש ממנו ונתפלל, תפילה לזיווג, להיריון, לרפואה ולפרנסה. צריך להבין שהתפילה מחוללת ניסים והקב"ה יכול לעשות הכל. כל תוכניותיו הם איך להיטיב עם עם ישראל, איך לעזור לעם ישראל, איך לאחד את עם ישראל וכיצד להחזירם בתשובה. אלא שהקב"ה נתן בידי עם ישראל את הבחירה החופשית בטוב או ברע. אם אדם בוחר בטוב ומכין כלי רע, ממילא הוא יקבל את כל הרוע שיש בעולם. מידת הבורא היא רק אמת, יושר ורחמים. על

כן כדי שהתפילה תשמע, צריך האדם ללכת בחוקותיו, להידבק בו ובדרכיו ולדבר רק דיבור ישר ואמיתי היוצא מן הלב ונכנס אל הלב. דיבור שאינו אמיתי הולך לסטרא אחרא והלב של חברו ושל בורא עולם נסגר בפניו.

אם יהודי מדבר אמת ויושר מעומק הלב, הקב"ה שומע ומקבל את תפילתו. על כן יש להקפיד גם בתפילות שחרית, מנחה וערבית, להבין מה שכתוב, להתפלל מעומק הלב באמת וביושר - ואז התפילה תשמע. "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים".

למעוניינים במגישה עם **הרב ניר בן ארצי שליט"א** להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 590-599-599 1 בין השעות 10:00 ל- 15:00 בימים א'-ה'

גואלי י-ה - טוביה רוזנפלד

להיות בדרך צפויה והגיונית, כי אין לנו כלים לקבל אותו בצורה כזו. דבר כל כך טוב ועצום חייב לבוא דווקא לאחר תהליך ארוך של הכנה ואז, הוא מופיע בהיסח הדעת. בהפתעה. כנראה יודע בורא עולם, שרק בדרך זו נוכל להיות כלים לאור הגדול. אורו של משיח. אם כך, אין לנו שום אפשרות לדעת את תאריך התגלותו של המשיח, אך מצד שני, מקובלים אנו שלקראת ההתגלות יהיה הכי קשה. אכן, ייסורי הנפש והגוף שעם ישראל עובר כיום, לא היו מעולם כל כך קשים ומסובכים.

מחושך לאור גדול

אמר **הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב**: אשה, בשעה שכורעת

ללדת, יש לה צער וכאב, אבל לאחר הלידה היא תהיה בשמחה גדולה. לעומת זאת, אצל העומדים שם, אפילו בשעת צערה של היולדת, הרי הם עצמם נמצאים בשמחה מפני שידעים הם שבדאי תלד בן או בת. כך גם

העיר ציון, עכשיו, כשיש לה צער מחורבנה, היא כמו אשה בצירה, אבל לקדוש ברוך הוא, יש שמחה מחורבנה, כשיש לה צער כשיש לה אשה בצירה, אבל לקדוש ברוך הוא, יש שמחה גדולה מזה, כי הוא יודע שהצער הוא רק בגדולתה ובתפארתה. מעניין הוא שדווקא בשלב האחרון של הלידה, בזמן הסמוך ביותר ללידה, היולדת לא מסוגלת לחשוב על השמחה, על התינוק או התינוקת. באותם רגעים היא לא מסוגלת כל כך לחשוב, היא רק מרגישה את הכאב.

אנו נמצאים בשלב האחרון של הלידה. כל עם ישראל מרגיש את זה, והקדוש ברוך הוא יודע שקשה לנו מאוד עכשיו לחשוב על הגאולה, ובכל זאת הוא קורא לנו, מרגיע אותנו ומנחם אותנו: נחמו נחמו עמי! הגאולה קרובה מאוד! שבע הפטרות הנחמה מובילות אותנו החל מהשבת הזו, ועד ראש השנה, ומבשרות לנו על הלידה, על תחילתו של עולם חדש, שאין בו צער. עולם של טוב נצחי. עולם של גאולה.

כך גם

העיר ציון,

עכשיו,

כשיש לה צער

מחורבנה,

היא כמו אשה

בצירה, אבל

לקדוש ברוך הוא,

יש שמחה

גדולה מזה,

כי הוא יודע

שהצער הוא

רק לשעה, אבל

אחרי זה תבנה

העיר בגדולתה

ובתפארתה.